

Nilai Sosiobudaya Ramayana Dalam Cerpen Tamil Akhbar Tamil Nesan 2012

Kavri Krishnasamy

Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi, Universiti Putra Malaysia

Profesor Madya Dr. Normaliza Abd Rahim

Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi, Universiti Putra Malaysia

Profesor Madya Dr. Paramasivam Muthusamy

Fakulti Bahasa Moden dan Komunikasi, Universiti Putra Malaysia

Abstrak

Kajian ini bertujuan menganalisis Nilai-Nilai Sosiobudaya Karya Sastera Ramayana dalam cerpen-cerpen Tamil Terbitan Akhbar Tamil Nesan Tahun 2012. Kajian ini berpusatkan kepada dua nilai sosiobudaya terpilih iaitu nilai pentadbiran dan budaya mengundang tetamu sahaja. Kajian ini bersifat membandingkan persamaan dan menganalisis perbezaan penerapan kedua-dua nilai sosiobudaya yang terpilih dalam cerpen-cerpen terpilih. Sebanyak 3 cerpen Tamil terbitan Akhbar Tamil Nesan Tahun 2012 dipilih sebagai alat kajian utama. Kajian ini berpusatkan kepada Teori Intertekstualiti Kristeva (1980). Kaedah kajian perpustakaan dan membantu pengkaji mendapatkan sumber maklumat kajian ini. Analisis membuktikan bahawa beberapa nilai yang menyimpang budaya masyarakat wujud dalam cerpen terbitan kini.

Kata kunci: Ramayana, cerpen, pentadbiran, budaya mengundang tetamu, sosiobudaya

Pengenalan

Ramayana merupakan karya peninggalan sejarah, yang memberi kesan mendalam dalam dunia kesusasteraan. Menurut kenyataan Mohd Taib Osman (1991), seorang sarjana tempatan sastera klasik yang sohor, epik Ramayana adalah berdasarkan watak-watak atau dewa-dewa penting dalam agama Hindu. Karya peninggalan sejarah ini dihasilkan oleh resi atau petapa yang bernama Valmiki. Ramayana terdiri daripada tujuh kanda iaitu Bala Kanda, Ayodhya Kanda, Aranya Kanda, Kishkintha Kanda, Sunthara Kanda, Yudha Kanda dan Uthara Kanda yang merangkumi 24 000 seloka. Kenyataan ini turut disokong oleh Mana Sikana (2007) dalam Teras Sastera Melayu Tradisional. Menurut beliau lagi, karya ini dihasilkan selama 400 tahun pada tahun 200 sebelum masihi.

Singgaravelu (2006), mengatakan hubungan antara India dengan Nusantara telah memudahkan penyebaran karya Ramayana di rantau Nusantara. Mana Sikana (2007), yang turut menyentuh perkara ini menghuraikan bahawa karya ini memiliki pelbagai versi yang mempengaruhi kepercayaan agama dan kesusasteraan negara-negara Asia Tenggara seperti Burma, Thailand dan Indonesia. Pendapat ini disokong oleh Mawar Shafei (2010), mengatakan terdapat beberapa versi Ramayana di beberapa daerah di Nusantara. Antaranya adalah Kakawin Ramayana (Jawa), Ramakian atau Ramakirti (Thailand), Reamker (Khmer) dan Rama Yakan (Vietnam Selatan). Karya ini juga dikenali sebagai Ramavatharam dalam bahasa Tamil dan Dasaratha Jataka No.461 dalam agama Buddha. Dengan ini jelas bahawa, Ramayana sebagai sastera rakyat, tidak terhad kepada sesuatu daerah, atau suku bangsa sahaja. Nyanasambanthan (1997), menyatakan bahawa, kepelbagaian versi Ramayana ini membawa perjalanan cerita yang berbeza, namun ia tetap memperlihatkan Rama sebagai watak utama karya yang agong. Antara perwatakan utama Ramayana yang lain adalah Dacarata, Sita, Lakshmana, Bharatha, Satrukana, Hanuma, Kugan dan Ravana. Karya ini menampilkan teladan-teladan yang baik yang harus dicontohi kepada para pembaca atau pendengar menerusi perwatakannya.

Simha (1965), menyatakan Ramayana dianggap sebagai 'Tarma Cactra' kerana ia menjadi panduan untuk menjalani kehidupan yang penuh dengan tanggungjawab sebagai salah seorang ahli dalam keluarga dan komuniti. Manakala Bahadur (1976), berpendapat bahawa Ramayana adalah epik yang menerangkan perhubungan yang patut, betul dan perlu diamalkan oleh seseorang insan dalam menjalani kehidupan di dunia ini. Maka tidak dinafikan bahawa Ramayana adalah karya sastera agung yang mencerminkan budaya masyarakat menerusi hasil penulisananya.

Masyarakat pada masa dahulu menyara hidup dengan menjadi tok dalang dan pawang Ramayana dengan menyalurkan konteks epik ini kepada masyarakat bawahan. Maka karya ini dengan sendiri menerima penokoh tambahan daripada para penyampai seperti di atas (Sivagami:2002). Mohd.Taib Osman (1991), yang turut menyentuh perkara ini menyatakan bahawa, perubahan cerita berlaku kerana cerita itu diwarisi dan disebarkan melalui pertuturan. Sewaktu penyebaran, daya ingatan penyampai yang rendah menyebabkan berlakunya proses penokoh tambahan kepada karya yang asal. Kata-kata puitis yang teratur dan berulang-ulang digunakan demi menguatkan ingatan dan menjaga keaslian cerita. Kriteria-kriteria sastera lisan ini didapati

menyebelahi ciri-ciri sastra Ramayana.

Di Malaysia, karya ini meninggalkan kesan yang mendalam dalam kebudayaan masyarakat Melayu (Singaravelu:2006). Wayang Kulit Kelantan bersifat mempersembahkan Hikayat Seri Rama yang disadur dari kitab Ramayana. Justeru, karya ini memiliki tempat tersendiri dalam dunia kesusasteraan masyarakat Hindu mahupun Melayu di Malaysia. Dalam bidang kesusasteraan Tamil, Ramayana memiliki tempat tersendiri dalam mengutarakan prinsip-prinsip kehidupan. Sumbangan ini membolehkan generasi yang berbudi pekerti dan berakhlak mulia dilahirkan dalam kalangan masyarakat.

Di samping itu, Karya Aiyar yang bertajuk '*Mankaiavarkkaraci Katal Mutaliya Kataikal*' yang diterbitkan pada tahun 1927 telah berjaya memperkenalkan cerpen kepada dunia sastra Tamil dan menjadi titik permulaan sejarah perkembangan cerpen Tamil. Namun, perkembangannya di Malaysia dapat dilihat pada tahun 1930-an. Novel diperlihatkan wujud dalam dunia penulisan Tamil di Malaysia sebelum cerpen. Ini turut disokong oleh Murugu (1966), bahawa kesusasteraan Tamil yang terawal di negara ini ialah novel.

Pada peringkat awal, masyarakat India yang migrasi secara besar-besaran ke negara ini di bawah jajahan Inggeris, tidak mementingkan bidang kesusasteraan ini. Tumpuan mereka hanya pada kegiatan sara hidup sahaja. Pernyataan ini turut disokong oleh Maniam (1993). Namun begitu, beliau turut menyatakan masyarakat India yang turut datang ke Malaysia dan terlibat dalam kegiatan ekonomi yang lain menceburkan diri dalam bidang penulisan karya kreatif ini.

Pada tahun 1929, kedatangan Naicker, seorang reformasi sosial yang terkenal ke Malaya, telah mewujudkan semangat baharu dalam kalangan pekerja-pekerja ladang. Mereka mula berkecimbung untuk memikirkan identiti kebudayaan dan bahasa mereka. Bahasa Tamil dipilih mewakili kebudayaan India di Malaya kerana majoriti buruh India adalah dalam kalangan etnik Tamil. Suasana ini menimbulkan perasaan cinta terhadap bahasa dan budaya yang sekian lama kurang dihiraukan oleh mereka. Maka, usaha-usaha untuk mengembangkan sastra, penubuhan sekolah Tamil dan kelas Tamil telah mula dititikberatkan.

Menurut Maniam (1993), perkembangan bahasa Tamil dan perasaan cinta terhadap bahasa Tamil adalah faktor utama wujudnya karya kreatif sastra Tamil pada peringkat itu. Walaupun peradaban kebudayaan India telah tersebar di negara ini terlebih dahulu, perkembangan sastra-sastra Tamil tulen hanya wujud di negara ini setelah kedatangan masyarakat India yang majoritinya terdiri daripada orang Tamil.

Singaravelu (2006), menyatakan surat khabar Tamil yang diterbitkan di Malaysia berperanan penting dalam memperkembangkan kesusasteraan tamil di Malaysia. Pandangan ini turut disokong oleh Krishanan Maniam (1993). Menurut beliau, kelahiran akhbar dan majalah bahasa Tamil memperkembangkan kesusasteraan Tamil di Malaysia. Antaranya adalah seperti '*Tamil Celvam, Inba Nilayam, Baratha Mithiran, Tamil Nesan, Malaya Man, Samudhaya Uliyan, Samarasam Puthuyukan, Dravida Kesari, Desabhimani, Barata Nesan Malaya Nanban. Tamil Kodi, Senthamilcelvi, Tamil Murasu*' dan yang sebagainya. Akhbar Tamil Nesan yang lahir pada tahun 1924, mempelopori usaha penghasilan cerpen ini. Pada peringkat awal akhbar ini menyediakan ruangan 'Sudut Penulis' yang memberi peluang kepada pembaca untuk mengemukakan pandangan mereka.

Pada peringkat awal, hasil pengarang memperlihatkan pengaruh kuat dari India dan Sri Langka. Tema perjuangan kemerdekaan negara India, cinta dan peperangan, masalah sosial seperti sistem kasta, dowri, kemiskinan, dan pengangguran dalam kalangan masyarakat India, adalah antara tema cerpen-cerpen tersebut. Maniam (1993), yang menyentuh hal ini menyatakan, masyarakat India awal yang hidup di Malaya, belum arif tentang kehidupan mereka dalam kebudayaan baharu, menyebabkan hasil penulisan mereka lebih cenderung memperlihatkan corak hidup Tamil Nadu.

Namun, sebelum merdeka, peringkat tahun 1950-an, dunia cerpen Tamil Malaysia telah pun mempunyai barisan penulis yang mewakili segenap lapisan masyarakat. Mereka terdiri daripada guru sekolah Tamil yang tinggal di ladang, wartawan, kakitangan institusi penerangan seperti Jabatan Penerangan, Radio dan Televisyen dan sebagainya. Pada tahun 1958, mereka berjaya menubuhkan 'Persatuan Penulis-penulis Tamil Malaya'. Menurut Maniam(1993), setelah mencapai identiti tersendiri yang kukuh, cerpen Tamil Malaysia telah melangkah ke era baru pada tahun 1960-an. Pada era ini, penulisan cerpen Tamil berkembang pesat di Malaysia. Selepas kemerdekaan, kerajaan yang mula menggunakan media massa untuk menyalurkan hasrat mereka dalam usaha membangunkan 7ember mendapat sambutan yang baik daripada cerpenis Tamil. Mereka menyumbangkan cerpen yang mendukung usaha kerajaan untuk membangunkan rakyat dan 7ember. Sikap baru cerpenis juga memudahkan mereka terkeluar daripada kongkongan kesusasteraan Tamil Malaysia.

Pernyataan Masalah

Kristeva (1980), berpendapat bahawa pengarang akan menggunakan komponen-komponen teks yang lain sebagai bahan dan dasar untuk dimasukkan ke dalam karyanya. Menurut Kristeva, sesebuah teks baru tercipta berdasarkan karya-karya terdahulunya. Oleh yang demikian, penerapan nilai-nilai sosiobudaya Ramayana dalam cerpen-cerpen Tamil yang diterbitkan masa kini dipersoalkan dalam tek ini.

Ramli Isin (1994), cerminan nilai budaya bangsa masyarakat yang diperlihatkan dalam karya sastra lama berbeza dan berjarak jauh dengan cerminan masa dan atmosfera serta kenyataan yang dicitrakan dalam

karya sastra kini. Tentu sahaja dalam masa perbezaan jarak itu telah berlaku berbagai-bagai perubahan sama ada dari segi lanskap alam semulajadi mahupun pandangan dunia (*worldview*) masyarakatnya seperti pemikiran, amalan kerja, kepercayaan, sikap dan sebagainya yang saling mengisi membentuk nilai budaya sesuatu masyarakat atau bangsa pada sesuatu masa atau zaman itu.

Objektif Kajian

Objektif kajian ini adalah untuk membanding dan menganalisis persamaan dan perbezaan nilai-nilai sosiobudaya antara karya sastra Ramayana dan cerpen-cerpen Tamil Terbitan Akhbar Tamil Nesan tahun 2012.

Kepentingan Kajian

Peranan penulis amat dititikberatkan di sini untuk menyalurkan isi sastra kepada masyarakat melalui mata pena mereka. 'Kandungan karya sastra dapat dimanfaatkan secara maksima apabila karya ini disalurkan kepada masyarakat dimana ia lahir, tempat ia dimanfaatkan, dan di tempat ia dihargai.' Sekiranya penulis bertindak mengaplikasikan pernyataan Prof. Dr. Nyoman Kutha Ratna ini, maka hasrat beliau akan direalisasikan. Ini adalah kerana, sesebuah karya tidak akan berharga jika tiada penghargaan dari masyarakat. Justeru, karya sastra tidak memerlukan sumber tenaga dan pembiayaan yang tinggi bagi penyebarannya, tetapi hanyalah usaha yang konkrit dan berterusan sahaja. Maka tugas dan tanggungjawab penulis amat tinggi dalam konteks ini.

Sebagai salah satu hasil aktiviti budaya, karya sastra mempunyai tugas penting dalam memberikan kesinambungan hidup bangsa yang sesuai dengan masyarakat. Maka Ramayana dan Cerpen, mampu memberi sumbangan dari sudut rohani kepada masyarakat, membangkitkan tenaga-tenaga yang terbantut sehingga keseluruhan komponen masyarakat turut serta menghargai pembentukannya.

Metadologi Kajian

Teori Kajian

Teori Intertekstualiti yang diperkenalkan oleh Kristeva pada tahun 1980 menyatakan bahawa setiap teks dihasilkan berdasarkan pengumpulan, peresapan, dan transformasi daripada teks-teks yang lain iaitu teks-teks yang telah dihasilkan sebelum teks baru tersebut. Menurut Kristeva (1980), pengarang akan menerapkan komponen-komponen teks sastra lain, yang telah dihasilkan sebelum teks ini, sebagai bahan atau sumber asas dalam karya mereka. Menurut beliau, proses kepengarangan ini akan diubahsuai mengikut keperluan. Ia diikuti dengan proses penambahan atau pengikisan yang akan berlaku dalam usaha menghasilkan sesebuah karya baru yang berkualiti. Maka, sesebuah teks menurut kajian intertekstualiti merupakan teks yang mengandungi pelbagai teks di dalamnya.

Teori ini digunakan dalam kajian ini dengan diubahsuai mengikut kehendak kajian. Dalam konteks kajian ini, cerpen-cerpen Tamil Akhbar Tamil Nesan terbitan tahun 2012 dianalisis serta diteliti akan peresapan dan transformasi daripada teks yang dihasilkan sebelum ini iaitu dari karya sastra Ramayana. Maka, kedua-dua pendekatan ini telah digunakan untuk mencapai objektif kajian ini. Kerangka teori kajian ini dibina seperti berikut berdasarkan pendekatan kritikan moral dan teori intertekstual seperti berikut.

Batasan Kajian

Kajian ini dibataskan kepada penganalisan ciri-ciri sosiobudaya iaitu nilai pentadbiran dan budaya mengundang tetamu yang terkandung dalam Ramayana dan dalam cerpen terpilih yang diterbitkan dalam surat khabar Tamil Nesan tahun 2012.

Sampel Kajian

Sampel kajian ini terdiri daripada karya sastra Ramayana terbitan Thirumagal Nilayam yang dikarang oleh Nadarajan (2008) dan cerpen-cerpen Tamil terbitan akhbar Tamil Nesan Tahun 2012.

Kaedah Kajian

Kajian kepustakaan dijalankan bagi mendapatkan maklumat berkaitan nilai-nilai sosiobudaya Ramayana. Hasil dapatan digunakan untuk menganalisis penerapannya dalam cerpen. Konsep-konsep yang berkaitan dengan nilai sosiobudaya yang diutarakan oleh para penyelidik dikumpulkan bagi membuat rujukan.

Penganalisan Data

Data yang diperolehi dianalisis secara deskriptif. Hasil analisis data digunakan untuk menjawab objektif dan permasalahan kajian ini.

Persamaan Nilai-Nilai Sosiobudaya Antara Karya Sastera Ramayana dan Cerpen-Cerpen Tamil Terbitan Akhbar Tamil Nesan Tahun 2012

Pentadbiran

Kamus Dewan Bahasa dan Pustaka mengertikan pentadbiran sebagai perbuatan melaksanakan urusan mengelola atau menjalankan sesuatu tugas pejabat, kerajaan dan sebagainya. Maka, pentadbiran boleh dimaksudkan sebagai satu perlakuan mengurus atau bertindak sebagai ejen dalam hal-ehwal pemerintahan. Sistem pentadbiran yang baik dapat diperlihatkan dalam karya sastera Ramayana. Unsur ini turut disentuh dalam cerpen. Teks berikut menunjukkan konteks persamaan nilai- pentadbiran dalam Ramayana dan cerpen yang telah dianalisis. Ramayana memaparkan sikap pentadbir negara yang bertanggungjawab menjaga keamanan negara. Rasa tanggungjawab terhadap tugas pentadbiran dapat lihat menerusi teks di bawah ini.

நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான ஊழியர்களிடம் நகரத்தின் பாதுகாப்பை
ஒப்படைத்துவிட்டு, எல்லோருக்கும் முன்னே பரதனும் சத்துருக்களையும்
புறப்பட்டார்கள்.

/ntnampikkaikkup paattiramana uuzhiyarkalidam ntnakarattin paatukaappai oppadaittuviddu, eeloarukkum munnee paratanum catturukkananum putrappaddaarkal/

(selepas menyerahkan kuasa menjaga keselamatan Negara kota kepada beberapa pentadbir yang dipercayai, baratan dan catrukana berangkat mendahului orang lain menuju rama di hutan)

Sistem pentadbiran ini turut disentuh dalam cerpen. Dalam cerpen di bawah, nilai pentadbiran ini jelas dilihat apabila watak utama cerpen, Mercy, berpendirian teguh dalam menjalankan tugas dan tanggungjawab yang diberikan kepadanya sempena Sambutan Hari Krismas. Teks berikut menunjukkan kerisauan Mercy jika dia gagal untuk melaksanakan tanggungjawabnya demi menjayakan majlis tersebut.

Cerpen : Nandri solla Enakku

“மருத்துவமனையில் அனுமதித்து விட்டால் எல்லா பொருப்புகளிலிருந்தும் விலக வேண்டுமே...எனக்கு பதிலாக வேறொருவரை நியமிக்க வேண்டுமே...கடைசி நேரத்தில் அவசரகதியாகிவிடுமே...என்ன செய்வது?” என குழம்பிப் போனாள் மெர்சி..

/"maruttuvamaniyil anumattittu viddaal ellaap poruppulahiliruntntum vilaka veennudumea... eanakku patilaaka veeroruvarei ntniyamikka veennudumea...kadaicci ntneerattil avacarkatiyaakividumee... enna ceyvatu?" ena kuzhampip poanaal merci.../

(“jika dimasukkan ke dalam wad, saya terpaksa berundur dari semua tugas dan tanggungjawab saya...saya terpaksa mengalihkan tugas saya kepada orang lain..ini akan menimbulkan kucar kacir di waktu-waktu yang akhir ini. Apa yang boleh dibuat?” ..Mersi berasa keliru.)

Contoh-contoh di atas menunjukkan unsur positif karya Ramayana dipaparkan dalam cerpen terbitan kini. Khalayak yang terpengaruh dengan nilai ini pasti akan memperlihatkan nilai pentadbiran yang baik ini dalam kehidupan seharian mereka.

Budaya Mengundang Tetamu

Sifat menghargai tetamu, menghidangkan tetamu dengan makanan yang baik dan melahirkan rasa ketenangan dalam diri tetamu adalah antara ciri-ciri yang akan memperlihatkan budaya dan warisan mengundang tetamu sesebuah masyarakat. Budaya yang berunsur positif ini jelas dipaparkan dalam Ramayana dalam kalangan pendeta. Walaupun tinggal di hutan, para pendeta di hutan, tetap mengamalkan budaya ini ketika menyambut tetamu mereka. Mereka mempelawa tetamu yang mengunjungi pondok mereka. Dalam Ramayana mereka digambarkan mengundang keluarga diraja yang hadir dan menjamukan mereka dengan bekalan makanan seperti buah-buahan dan ubi.

நலம் விசாரித்த பின்னர், முனிவர் அரசு குடும்பத்தைச் சேர்ந்த விருந்தினர்களுக்கு ஆசனங்கள் அளித்து அன்போடு உபசரித்தார். பிறகு அமிர்தத்துக்கு நிகரான காய், கனி, கிழங்கு ஆகிய இனிய உணவு வகைகளைக் கொடுத்தார்.

/ntnalam visaaritta pinnar, munivar arasa kudumpattaic cernnta virutntinarkalukku aasanangkal alittu anpoodu upacarittaar. Piraku amirtattukku ntnikaraana kaay, kani, kizangu aakiya iniya unnavu vakaikalaik koduttaar./

(sifat mengundang tetamu ini dapat juga dilihat apabila seorang pendeta di hutan mengundang keluarga diraja dengan penuh mesra dan membekalkan makanan untuk mereka.)

Teks yang seterusnya pula, menggambarkan penerapan nilai ini dalam cerpen. Dalam cerpen peniaga digambarkan mesra dengan pelanggan; seterusnya menggambarkan perniagaan berkembang maju. Sifat mesra pelanggan, mengundang dan melayan pelanggan dengan baik yang diutarakan dalam konteks ini membawa konsep yang sama seperti dalam Ramayana. Konteks di bawah menunjukkan teks tersebut.

Cerpen : Manathidam

வேளையில் நேர்த்தி மற்றும் வாடிக்கையாளர்களை முகம் கோணாமல் உபசரிப்பது, இவைகளினால் கார் கழுவும் தொழில் சூடுபிடித்தது.

/veelaiyil nteartti martrum vaadikkaiyaalarkalai mukam koonamal upacarippatu, ivaikalinaal, kaar kazhuvum tozhil cuudupidittatu/

(kerja yang kemas dan cara melayan pelanggan yang baik menyebabkan perniagaan mencuci kereta berkembang maju.)

Sifat mengundang tetamu ini masing-masing dipersembahkan dalam Ramayana dan cerpen. Kedua-dua karya ini menekankan pengaplikasian budaya ini dalam kehidupan seharian tanpa mengira status sosial.

Perbezaan Nilai-Nilai Sosiobudaya Antara Karya Sastera Ramayana dan Cerpen-Cerpen Tamil Terbitan Akhbar Tamil Nesan Tahun 2012.

Pentadbiran

Shamsudin Othman dan Abdul Rashid Jaminan (2011), menyatakan unsur politik boleh dimuatkan dalam karya sastera bagi menyedarkan masyarakat tentang kehidupan masa depan dan sejarah masa lalu kerana naratif itu bersifat pedoman dalam kehidupan. Karya Ramayana memaparkan sikap pentadbir negara yang rela menyerahkan hak pentadbiran kepada adik-beradik dan sikap saling bertolak-ansur antara para pentadbir yang tidak mementingkan kerajaan.

“தாங்கள் அயோத்தியின் ஆட்சிப் பொருப்பை ஏற்று எங்கள் துயரைத் துடையுங்கள்...தாங்கள் பொருட்டு நானும் தம்பி சத்துருக்கனனும் வனவாசம் மேற்கொள்ளுகிறோம். அண்ணியை அழைத்துக் கொண்டு நீங்கள் நாடு செல்வீர்களாயின், அது எங்கள் உள்ளத்துக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும்.

/"...taangkal ayoattiyin aaddecip poruppai eatrtru engkal tuyarattait tudaiyungkal. taangkalt poruddu ntnaanum tampi cattukananum vanavaacam meatrakollukitroam. anniyai azhaittuk konndu ntniingkal tnaadu celviirkalaayin, atu engkal ullattukku makizhcciyai kodukkum./

(“abang terimalah tahkta kerajaan dan bebaskan kami dari kesedihan ini. saya dan catrukana akan menggantikan abang untuk menunaikan janji ayah. kami akan berasa bangga jika abang membawa kakak ipar bersama pulang ke kota.)

Cerpen di bawah memperlihatkan sejarah peperangan dalaman di antara pihak pemerintah Negara Sri Lanka dan *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (LTTE). Cerpen di bawah memperlihatkan sikap tamak pemerintah dalam menguasai tanah jajahan di Sri Lanka. Sikap ini menyebabkan lahirnya peperangan dalaman antara pentadbir Sri Lanka dan kumpulan LTTE yang memperjuangkan hak mereka. Kerajaan yang digambarkan dalam cerpen ini memaparkan unsur negatif, dimana pihak pemerintah bertindak memusnahkan kelompok masyarakat negaranya sendiri untuk mencapai hasrat mereka. Hal ini yang disentuh oleh Rasamanikanaar (1955), menyatakan bahawa, seseorang pemerintah seharusnya bersifat memberi kepada rakyat, bukannya menghapuskan rakyat. Pemerintah yang menggunakan senjata peperangan atau kaedah penderaan rakyat bukannya pentadbir yang baik. Fungsi pentadbir bukannya memerintah, tetapi melindungi rakyatnya. Akan tetapi, peristiwa ini tidak diperlihatkan dalam Ayoadhya Kanda Ramayana.

Cerpen : Inikkum Kanavukal Kasakkum Unmaikal

இலங்கை காடையர்களின் தடை செய்யப்பட்ட கொத்து கொண்டுகளுக்கு அஞ்சி, தன் கல்லூரி புத்தகங்களோடு பதுங்கு குழிக்குள் பதுங்கி இருந்து படித்த தன் தங்கை, அடுத்த கணமே உடல் சிதறிப் பிணமாகிப் போன அந்தப் படுகொலை!

(ilangkai kaadaiyarkalhin tadai ceyyappadda kottu kunndukalhukkau anjci, tan kalluri puttakangkalhoadu patungku kuzhikkul patungki irunttu paditta tan tangkai, adutta kannamee udal citatrip pinnamaakip poona antntap padukolai!)

(adikku yang takut akan bom melindungi diri dalam longkang-longkang keselamatan bersama buku-buku kolejanya, meninggal dunia dengan anggota badannya yang berkecai masih di matahatinya...)

Budaya Mengundang Tetamu

Kegiatan mengundang tetamu telah menjadi sebahagian dari kehidupan harian kita. Amalan mengundang tetamu yang baik akan mengeratkan lagi hubungan silaturahim antara anggota-anggota masyarakat. Dalam agama Islam, amalan mengundang tetamu ini diperlihatkan seperti di bawah.

“Barangsiapa beriman kepada Allah dan hari akhir, hendaknya dia memuliakan tetangganya. Barangsiapa beriman kepada Allah dan hari akhir, hendaknya dia memuliakan tamunya akan ja'izahnya.” (Diriwayatkan oleh al-Bukhari dan Muslim, dan ini adalah lafal riwayat al-Bukhari).

Nilai-nilai mengundang tetamu ini banyak diperlihatkan dalam karya sastera Ramayana. Tanpa mengira status diri; penghuni rumah mahupun istana tetap mempelawa tetamu yang hadir ke rumahnya dengan mesra dan melayan mereka dengan baik. Konteks ini dapat dilihat dalam Ramayana seperti di bawah. Rama digambarkan mempelawa gurunya Vashishdar yang hadir ke istananya dengan mesra.

வசிஷ்டர் இராமன் வாழும் அரண்மனைக்குச் சென்றார். குரு வந்திருக்கிறார் என்பதை அறிந்த இராமன் எதிர்கொண்டு வரவேற்று முனிவரை வணங்கினான். மாளிகைக்கு அழைத்துப் போய் பதினாறு வகையான உபசாரங்களைச் செய்து அவரை மகிழ்வித்தான்.

/vacishdar raman vaazhum atranmannaikkuc cenrar. Kuru vatntirukkitraar enpatai atrintta raman etirkondu varaveatru munivarai vanangkinaan. maalikaiku azhathithup poai patinaru vakaiyaana upacarangkalhaic seytu avarai makizhivitan./

(Vashishdar pergi ke istana Rama. apabila Rama mengetahui kehadiran gurunya, rama tampil untuk mengundang vashishdar dan mengampuninya. rama membawa vashishdar istananya dan menyajikannya dengan 16 jenis makanan.)

Namun demikian, nilai mengundang tetamu yang dipaparkan dalam cerpen ini bersifat negatif; bertentangan dengan nilai yang diutarakan dalam karya sastera Ramayana. Teks memperlihatkan sifat ahli keluarga yang tidak suka akan kehadiran watak ke rumah mahupun ke majlis perkhawinan ahli keluarganya.

Cerpen : Manathidam

அண்ணாவின் திருமணம். அழைப்பிதல் இல்லாமலேயே சென்றோம். அப்பாவின் பாராமுகம், அம்மாவின் ஏக்கம் நிறைந்த பார்வை, தம்பியின் சிறு புன்னகை மற்றும் அண்ணாவின் அலட்சியம் என்னுள் வேதனைக் கீற்றைப் பறைசாற்றியது. அடுத்து ஆகாஸின் குடும்பம், பேரப்பிள்ளையையும் மகனையும் மகிழ்ச்சியோடு அவனைத்தவர்களுக்கு என்னை “வா” என்று சொல்வதற்கு நேரம் இல்லாமல் போனதுதான் பரிதாபம்.

/annaavin tirumannam azhaippitazh illaamaleayee centroam. appaavin paaraamukam, ammaavin eakkam ntniraitnta paarvai, tampiyin citru punnakai martrum annaavin aladciyam ennul veatanaik kiittraip patraicaatrtiyatu. aduttu aakaashin kudumpam, pearappillaiyaiyum makanaiyum makizhcciyoadu aravannattavarkalukku ennai vaa entru colvatatru nnearam illaamal poonatutaan paritaapam/

(perkhawinan abang. kami menghadiri perkhawinan tanpa jemputan. ayah tidak memedulikan kami; perasaan

sayang ibu; senyuman adik; dan sikap abang yang mengendahkan aku menyakitkan hatiku. Manakala di keluarga suamiku akash, mereka menerima kehadiran anak mereka dan cucu mereka; aku ditolak sama sekali.)

Pendeta Thiruvalluvar (2013), yang menekankan nilai mengundang tetamu ini dalam kehidupan seharian menyatakan bahawa ,

**செல்விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான்
நல்விருந்து வானத் தவர்க்கு**

*/celvirutntu oompi varivirutntu paarttu iruppaan
Tnalvirutntu vaanat tavarkku/*

(orang, yang menunggu tetamu lain selepas memelihara tetamu yang sudah datang dahulu, akan diterima sebagai tetamu yang cemerlang oleh para penghuni alam langit)

Budaya mengundang tetamu dalam cerpen tidak banyak diperlihatkan. Walaupun pendekatan berunsur positif diperlihatkan dalam objektif yang kedua, tetapi, penyentuhannya lebih bersifat negatif.

Kesimpulan

Kenyataan Datuk Seri Jamil Khir Baharom dalam Malam Anugerah Sastera Berunsur Islam ke-13 ditekankan disini bahawa, “Kita harus menghasilkan sesuatu karya bernilai tinggi yang mampu menarik perhatian pembaca seterusnya mencabar pemikiran” akan dilihat kembali menerusi analisis kajian ini. Kesimpulannya, kajian ini telah menjelaskan kepada kita akan tugas dan tanggungjawab seorang penulis dalam menerapkan nilai-nilai yang membina identity sesebuah masyarakat menerusi hasil karangan mereka. Hasil karangan mereka tidak hanya terbatas kepada catatan peristiwa persekitaran sahaja, bahkan juga dalam melahirkan insan yang berpekerti mulia.

Karya sastera sedia wujud sejak zaman dahulu, sebagai tradisi, yang kini diabaikan akan sarat kandungannya perlu dibawa kembali ke pandangan khalayak ramai melalui karya-karya sastera yang dilahirkan pada waktu ini. Dalam konteks kajian ini, pemaparan unsur-unsur Ramayana dalam cerpen amat dititikberatkan. Maka, cerpen amat sesuai dijadikan sebagai sumber perkongsian ilmu sesama ahli masyarakat; lebih-lebih lagi dalam kalangan masyarakat yang kesuntukkan masa dalam sibuk mengejar masa hadapan mereka. Penyair terkenal Indonesia, Goenawan Mohamad menegaskan:

...menulis sesuatu yang berat. Menulis adalah suatu hal di mana kita biasa mencurahkan diri kita sepenuhnya dan masuk ke dalamnya. Suatu proses yang susah, tapi memberikan makna banyak dan memperkaya batin. Menulis itu juga suatu latihan kebatinan ... (matra, 1995(6)22)

Kaedah penulisan ini perlu ditangani secara bijaksana agar tujuan penulisan dapat disampaikan kepada khalayak pembaca tanpa pengeliruan. Oleh yang demikian, peranan pengarang amat dititikberatkan di sini untuk menggarap peluang yang sedia wujud di hadapan mereka dan menggunakannya untuk mendidik generasi kini akan kepentingan mendirikan personaliti yang lebih baik dengan menghayati unsur-unsur sastera dalam usaha memperkembangkan diri, keluarga sekaligus masyarakat ini sendiri.

Rujukan

- Simha.S.L.N. (1965). *Ramayana For The Modern World*. Bombay. Bhariya Vidya Bhavan.
- Kerishnan Maniam. (1993). *Cerpen Tamil dan Melayu (1957-1970)*. Dewan Bahasa dan Pustaka. Kuala Lumpur.
- Mana Sikana. (2007). *Teras Sastera Melayu Tradisional*. Penerbit Karya Selangor.
- Nyoman Kutna Ratna.S.U. (2005). *Sastera dan Cultural Studies: Representasi Fiksi dan Fakta*. Yokyakarta. Pustaka Fajar.
- Kristeva. (1980). *Teori dan Kritikan Sastera Pascamodenisme*. Penerbit Fajar Bakti Sdn.Bhd. Shah Alam.
- Ramli Isin. (1994). *Teks Cerminan Nilai Budaya Bangsa*. Kuala Lumpur. Dewan Bahasa dan Pustaka. Kuala Lumpur.
- Block, J. H., & Keyes, S. (1988). *Longitudinally Foretelling Drug Usage In Adolescence: Early Childhood Personality And Environmental Precursors*. *Child Development*. Newbury Park.
- http://fitrikartikalee.blogspot.com/2013/02/sastra-banding-afinitas-romeo-dan_1470.html
- Shamsudin Othman & Abdul Rashid Jaminan. (2011). *Pendidikan Dan Masyarakat. Peranan Institusi Sosial*. Upm Press Serdang. Selangor.
- Mohd Taib Osman. (1991). *Teras Sastera Melayu Tradisional*. Penerbit Karya Selangor. Selangor.
- Mawar Shafei. (2010). *Novel Intertekstual Melayu*. Bangi. Penerbit Universiti Kebangsaan Malaysia.

- Nyanasambanthan. (1997). *Raman Panmuga Nokkil*. Gangai Puthaka Nilayam. Chennai.
- Singaravelu Sachithanantham. (2006). *Siri Khas Satera Dan Sains Sosial: Pengajian India Bicara Pelbagai Perspektif*. Penerbit Universiti Malaya. Kuala Lumpur.
- Bahadur.P. (1976). *Rama Charitam Anasa: A Study In Perspective*. Ess Publication. Delhi.
- Sivagami.S. (2002). *Irubathil Kamban*. Chennai. Japanika Printing.
- Subramaniam Murugu. (1966). *Growth Of Modern Tamil Literature In Malaysia. Proceedings Of The First International Conference Seminar On Tamil Studies. Vol.2*. Kuala Lumpur: Iatr.Hlm 304
- Ramasamy.(1999A). *Indian War Memory In Malaysia*. Di Dalam P.Lim Pui Huen Dan Diana Wong (Pnyt.) War And Memory In Malaysia And Singapore: Singapore: Iseas

The IISTE is a pioneer in the Open-Access hosting service and academic event management. The aim of the firm is Accelerating Global Knowledge Sharing.

More information about the firm can be found on the homepage:

<http://www.iiste.org>

CALL FOR JOURNAL PAPERS

There are more than 30 peer-reviewed academic journals hosted under the hosting platform.

Prospective authors of journals can find the submission instruction on the following page: <http://www.iiste.org/journals/> All the journals articles are available online to the readers all over the world without financial, legal, or technical barriers other than those inseparable from gaining access to the internet itself. Paper version of the journals is also available upon request of readers and authors.

MORE RESOURCES

Book publication information: <http://www.iiste.org/book/>

Academic conference: <http://www.iiste.org/conference/upcoming-conferences-call-for-paper/>

IISTE Knowledge Sharing Partners

EBSCO, Index Copernicus, Ulrich's Periodicals Directory, JournalTOCS, PKP Open Archives Harvester, Bielefeld Academic Search Engine, Elektronische Zeitschriftenbibliothek EZB, Open J-Gate, OCLC WorldCat, Universe Digital Library, NewJour, Google Scholar

